

na wybrzeżu Pomorskiem

Wpłyn. dn. _____

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote.
:—: Poszczególony numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednolamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukarnia „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 12

Puck, środa, dnia 25 marca 1925 r.

Rok 39

Treść!

71. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 14. lutego 1925 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie zakładania, utrzymywania, użytkowania i spuszczenia stawów, które nie są w połączeniu z zakładami o sile wodnej.
72. Dodatek do statutu Powiatowej Kasy Oszczędności w Pucku uchwalonego w posiedzeniu Sejmiku Powiatowego z dnia 30. 7. 1921 r. 9. 5. 1923 r. i zatwierdzonego przez Wojewodę Pomorskiego dekretem z dnia 7. 4. 22 r. nr. IVc-115/22 i z dnia 6. 9. 23 r. nr. IVc-230/23.
73. Statut w przedmiocie pobierania opłat od umów o przeniesienie własności nieruchomości.
74. Statut dot. pobierania podatku powiatowego od praca polowania, wykonywanego na terenie obszarów dworskich powiatu puckiego.
75. Statut o samoistnym podatku komunalnym od psów.
76. Obwieszczenie wójtostwa obwodu dębogórskiego.
77. Obwieszczenie w sprawie uzupełnienia obwieszczenia w Oređowniku nr. 5. poz. 31. w przedmiocie przedkładania reklamacyj dotycząc odroczenia od służby wojskowej.

Ogłoszenia.

71.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 14 lutego 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie zakładania, utrzymywania, użytkowania i spuszczenia stawów, które nie są w połączeniu z zakładami o sile wodnej.

Na zasadzie art. 258 i 266 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 936) zarządza co następuje:

Zakładanie stawów.

§ 1. Przy założeniu należy mieć na względzie istotny wpływ stawu nie tylko na sąsiednie grunty ale także na stosunki wodne powyżej i poniżej stawu.

W wypadkach, kiedy przy uwzględnieniu art. 36 i ustawy wodnej okaże się potrzebnem uzyskanie pozwolenia władzy na założenie stawu, należy w pozwoleniu przepisać takie warunki, aby ani interesy publiczne, ani też cudze prawa nie zostały na szkodę narażone, w szczególności, aby nie doznawały zabagnienia grunty używane do produkcji rolniczej, ani też niedcznawały szkody urządzeniom publicznym lub prywatnym, n. p. koleje żelazne, drogi i zakłady wodne.

Pozwolenia należy udzielać na podstawie dochodzenia wodno-prawnego, przeprowadzonego w myśl przepisów części szóstej ustawy wodnej. W razie sprzeczności interesów gospodarczych stron rozstrzyga o udzielaniu lub odmowie pozwolenia interes o większym znaczeniu gospodarczym.

Stawy winny być zakładane w takim położeniu względem osiedli ludzkich, aby te nie były narażone na niebezpieczeństwo zalewu.

Dopuszczalny najwyższy stan zwierciadła wody w stawie należy oznaczyć stałym znakiem wodnym urządzonym w sposób możliwie prosty, a celowy, stosownie do wskazań władzy.

Staw winien posiadać urządzenia do spustu, do przepuszczania wielkich wód i do regulowania stanu wody.

Jeżeli przewiduje się możliwość potrzeby zniesienia wrzyszłości stawu w interesie dobra publicznego, należy w myśl art. 46 ustawy wodnej udzielić pozwolenia na założenie stawu na czas ograniczony.

§ 2. Groble stawowe powinny być zbudowane według zasad wiedzy technicznej w ten sposób i w takich rozmiarach, aby przy najwyższym stanie wody odpowiadały wszelkim warunkom stałości tak z uwagi na samą groblę, jak i grunt tworzący jej podstawę.

Groble powinny być wykonane w takim odstępie od granicy cudzych gruntów, aby było możliwem przeprowadzenie tam później rowu, celem odprowadzenia wód przesiakających; odstępie ten nie powinien być mniejszy niż 4 m.

Korona grobli stawu o powierzchni ponad 5 ha powinna wznosić się przynajmniej 0,5 m. nad najwyższy dozwolony stan wody w stawie. Szerokość korony należy oznaczyć zależnie od ważności grobli dla bezpieczeństwa publicznego, rodzaju materiału, z jakiego jest zbudowana, rodzaju podłoża i wysokości grobli.

Szerokość korony grobel zewnętrznych (obwodowych) powinna wynosić co najmniej 1.00m.

Jeżeli groble są tylko odarniowane i nie posiadają innych szczególnych ubezpieczeń, stosunek pochyłości skarp winien być nie mniejsze, niż 1 : 1,5. Skarpy grobli, o ile nie posiadają innych szczególnych ubezpieczeń, winny być wyłożone darniną lub obsiane mieszaną traw.

§ 3. Urządzenia do spustu mogą być łączone z urządzeniami tak do przepuszczania wielkich wód, jak i do regulowania stanu wody.

O ile spust ma się odbywać za pomocą rury przeprowadzone przez groblę należy kłaść szczególną uwagę na uzyskanie należytej szczelności między ścianami rury a groblą, na należyte ufundowanie rury i na zabezpieczenie wyłotu rury od podmycia.

Kraty w miejscach dopływu i odpływu powinny być tak urządzone, żeby powierzchnia otworów przewyższała powierzchnię orzekroju rury o tyle przynajmniej, aby prędkość przepływu przez kratę dorównywała prędkości przepływu przez rurę.

Kanały odpływowe powinny mieć takie wymiary i być tak urządzone, ażeby woda odpływająca nie występowała na brzegi i nie powodowała szkód.

Urządzenia do spuszczenia wody winny być zabezpieczone w odpowiedni sposób przed otwieraniem ich przez osoby postronne.

§ 4. Urządzenie do regulowania stanu wody (mnich) powinno pozwalać na regulację tego stanu w granicach wywołanych zmianami w zwyczajnym dopływie wody.

Co do przeprowadzenia rur przez groblę, co do użycia krat i co do urządzenia kanału odpływowego mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 3.

§ 5. Urządzenie do przepuszczania wielkich wód t. j. przelewy i śluzy, winny mieć takie wymiary, aby wystarczały do całkowitego przepływu nadzwyczajnych wielkich wód.

Urządzenia te powinny być złożone ile możliwości w naturalnym gruncie, a nie w grobli, a w razie konieczności umieszczenia ich w grobli, winno się wybierać na nie miejsca dla grobli najmniej szkodliwe. Całe urządzenie należy ochronić w odpowiedni sposób przeciw niebezpieczeństwu podmycia spodem i z boków, jako też podmycia u wypływu.

Wysokość stawideł śluzowych oraz wszelkiego rodzaju zamknięć przelewu należy tak wyznaczyć, żeby górną ich krawędź w stawie zamkniętym leżała dokładnie w poziomie dozwolonego najwyższego stanu wody.

Stawidla i wszelkie zamknięcia otworów przelewowych powinny być opatrzone takimi przyrządami do podnoszenia względnie opuszczania, żeby czynności te mogły być dokonywane przez 1 lub 2 ludzi.

Co do urządzenia kanału odpływowego i co do zabezpieczenia urządzeń przed osobami postronnymi mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 3.

O ile staw posiada wystarczające zabezpieczenia od wtargnięcia do niego wielkich wód przez obwałowanie lub inne urządzenia techniczne, można zaniechać wykonania urządzeń do przepuszczenia wielkich wód.

§ 6. W wypadkach, gdy może zagrażać z powyżej położonych terenów napływ wielkich wód na groble stawowe, należy dla zabezpieczenia grobel od uszkodzeń i przzerwania stosować kanały obwodowe, czyli burzowe.

Jeżeli wskutek spiętrzenia wody w stawach zagraża cudzym gruntem zabagnienie, należy dla

zapobieżenia temu przeprowadzić rowy osuszające, o należyтым odpływie, oddzielające stawy od tych gruntów; dla osiągnięcia tego celu mogą być również wykorzystane kanały burzowe.

§ 7. W stawach o dopływie z rzek lub innych zbiorników wody wymiary i budowa kanału dopływowego i śluzy wpustowej winny być przystosowane do ilości doprowadzonej wody i tak urządzone, aby była wykluczona możliwość zalewu, zabagnienia lub jakichkolwiek uszkodzeń cudzych gruntów.

Urządzenie do wpustu wody winny być w odpowiedni sposób zabezpieczone przed otwieraniem ich przez osoby postronne.

§ 8. Projekty dołączone do próśb o pozwolenie na założenie stawu powinny zawierać dokładny szczegółowy plan sytuacji stawu, plan ogólny najbliższego dorzecza w podziale w 1:25000 do 1:126000 z wykreśleniem położenia projektowanego stawu, przekroje grobel, przekroje kanałów dopływowych i odpływowych, projekty pomocniczych urządzeń, jak: jazy, śluzy, przelewy i t. p. oraz uzasadnienia hydrogoliczne przyjętych w projekcie wymiarów.

§ 9. Władza winna czuwać, aby dla zabezpieczenia interesów publicznych i praw osób trzecich były ściśle przestrzegane zasady prawidłowego zakładania stawów.

Utrzymywanie, użytkowanie i spuszczenie stawów.

§ 10. Urządzenia stawowe należy w takim stanie utrzymywać, aby nie powodowały szkód dla interesów publicznych i praw cudzych. Z tego powodu w pozwoleniu na założenie stawu mają być zamieszczane dokładne przepisy co do utrzymania w dobrym stanie stawów i urządzeń pomocniczych oraz co do sposobu napełniania i spuszczenia stawów.

Spust wody winien być dokonywany w ten sposób, aby budowle wodne na kanale odpływowym i urządzenia meljoracyjne połączone z tym kanałem nie mogły być uszkodzone, oraz aby interesy publiczne i prawa osób trzecich nie doznawały szkody.

Zarazem zastrzec należy w pozwoleniu, że władza może wprowadzić zmiany w przepisach wydanych przy udzielaniu pozwolenia, o ile to okazałoby się potrzebnem do zabezpieczenia interesów publicznych i praw osób trzecich.

W myśl przepisów zawartych w rozdziale III, części szóstej ustawy wodnej władza winna czuwać, aby dla zabezpieczenia interesów publicznych i praw osób trzecich przestrzegano ściśle zasady prawidłowego utrzymywania, użytkowania, i spuszczenia stawów.

Zniesienie stawów.

§ 11. Na zniesienie stawu należy uzyskać pozwolenie władzy, w celu zabezpieczenia interesu publicznego i prawa osób trzecich.

§ 12. Jeżeli stawy zasilane wodą przez stosowanie urządzenia piętrzącego wodę w rzece, mają być zniesione, to zniesienie urządzenia piętrzącego wodę w rzece może nastąpić w myśl art. 70 ustawy wodnej tylko za zezwoleniem władzy po przeprowadzeniu dochodzenia, przy czem zezwolenia można odmówić, gdyby inni

przez unieruchomienie lub zniesienie urządzenia mieli ponieść szkodę; może jednak uprawniony domagać się, ażeby zainteresowani w utrzymaniu urządzenia zwrócili uprawnionemu koszty utrzymania urządzenia, albo też sami je utrzymywali.

Postanowienia końcowe.

§ 13. Jeżeli chodzi o stawy mniejszego znaczenia, można zaniechać ścisłego stosowania przepisów podanych w poprzednich paragrafach, jeżeli nie wynikną z tego powodu szkody dla interesów publicznych lub praw cudzych.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze: Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
Rybczyński.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 12. 3. 1925 r.

Starosta: Lipski.

72.

Dodatek

do statutu Powiatowej Kasy Oszczędności w Pucku, uchwalonego w posiedzeniu Sejmiku Powiatowego z dnia 30. 12. 1921 r. i zatwierdzonego przez Wojewodę Pomorskiego dekretem z dnia 7. 6. 22 r. nr. IV c. 115/22 i z dnia 6. 9. 23 r. nr. IV c. 230/23.

Do statutu Powiatowej Kasy Oszczędności w Pucku wprowadza się następujące uzupełnienie:

§ 27 a statutu otrzymuje następujące brzmienie:

§ 27 a.

Pożyczki na weksel.

Pożyczki na weksel można udzielić, jeżeli dłużnik jak i dwaj poręczyciele zamieszkali w okręgu związku komunalnego, a uznani przez Kuratorjum za odpowiednich, weksle podpiszą, tak że będzie na kasę indosowany i najpóźniej w 3 miesiącach od daty indosu płatny w lokalu Kasy.

Kuratorjum jest obowiązane i uprawnione zapadły weksel a nie wykupiony w należywym czasie zaprotestować.

Termin płatności weksla nie może w zasadzie przekraczać 3 miesięcy. Prolongata weksla zależna jest od wysokości częściowej spłaty.

W razie jednogłośnej uchwały Kuratorjum Kasy można zamieszkłym w okręgu związku komunalnego pod warunkiem ośmiodniowego wypowiedzenia udzielić pożyczki na weksel także za poręczeniem jednej osoby zamieszkałej w obrębie związku komunalnego. Pożyczki tego rodzaju nie mogą w całości przekraczać 15% kapitału złożonego w Kasie.

Kuratorjum jest upoważnione przelać prawa swe, zawarte w niniejszym paragrafie na przewodniczącego Kuratorjum kasy, który jednakoż jest obowiązany sprawy przez siebie

załatwić, przedłożyć Kuratorjum Kasy do zatwierdzenia.

Kasie przysługuje prawo redyskonta weksli w Banku Polskim i innych instytucjach bankowych."

Tak uchwalono w posiedzeniu Sejmiku Powiatowego w Pucku, dnia 2 grudnia 1924 r.

Puck, dnia 2 grudnia 1924 r.

(—) Lipski, Starosta. (—) Kamski.
(—) Kreft. (—) Abraham.

Na zasadzie § 52 ustawy o właściwości władz administracyjnych i administracyjno-sądowych z dnia 1. 8. 1883 r. (zbiór ustaw pruskich str. 237), art. 8. ustawy z dnia 1. 8. 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu byłej dzielnicy pruskiej (Dz. Pr. P. P. nr. 64) i dekretu Ministra byłej dzielnicy pruskiej z dnia 17. 1. 1920 r. o przejęciu ziem przyznanych Polsce traktatem wersalskim (Dz. Urz. Min. h. dz. pr. nr. 3) zatwierdzam powyższy dodatek do statutu Powiatowej Kasy Oszczędności w Pucku, uchwalonego przez Sejmik Powiatowy w dniach 30. 12. 1921 r. 9. 5. 1923 r.

Toruń, dnia 5. marca 1925 r.

Za Wojewodę: (—) Ossowski.

Zgodnie z § 35 statutu Powiatowej Kasy Oszczędności z dnia 30. XII. 1921 r. podaję powyższe do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 16. 3. 1925 r.

Przew. Wydz. Powiatowego: Lipski.

73.

Statut

o przedmiocie pobierania opłat od umów o przeniesienie własności nieruchomości.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11. 8. 23 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw R. P. nr. 94 poz. 747) i art. 2 ustawy z dnia 21. 9. 23 r. w przedmiocie uchylenia podatków (opłat) od przyrostu wartości oraz o pobieraniu przez ciała samorządowe opłat od umów o przejście własności nieruchomości (Dz. Ustaw nr. 88 poz. 785) i na podstawie ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. art. 2 i 5 (Dz. Ustaw 73/24 poz. 720) uchwała Sejmik Powiatowy następujący statut podatkowy.

§ 1.

Umowy o przeniesienie własności nieruchomości, od których pobiera się państwowy podatek stempłowy, przewidziany w par. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14. 10. 22 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień stempłowych (Dz. Ustaw nr. 90 poz. 845) podlegają opłacie na rzecz powiatu puckiego, o ile nieruchomość, będąca przedmiotem przeniesienia własności, znajduje się w obrębie gmin wiejskich i obszarów dworskich powiatu puckiego i o ile umowy wspomniane nie podlegają podatkowi spadkowemu lub darowizn.

§ 2.

Oplata wynosi 20% umowy, która służy za podstawę do wymiaru państwowej opłaty stemplowej (należytości). Do uiszczenia tej opłaty obowiązany jest solidarnie zbywca i nabywca.

§ 3.

Zgodnie z art. 43 cyfr. 1 ustawy z dnia 11. 8. 23 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw R. P. nr. 94 poz. 747) skutecznie wymiar i pobór opłat Wydział Powiatowy.

§ 4.

Płatnicy opłaty komunalnej winni przedstawić Wydziałowi Powiatowemu najdalej w przeciągu 14 dni po sporządzeniu aktu i uiszczeniu opłaty państwowej wszystkie dane, dotyczące wymiaru i opłaty. Wymiar opłaty skutecznie zostanie na podstawie powyższych danych tudzież innych danych, otrzymanych w sposób, przewidziany w art. 44 ustawy z dnia 11. 8. 23 r. (Dz. Ustaw nr. 94 poz. 747).

§ 5.

Wymierzoną przez Wydział Powiatowy opłatę komunalną winien płatnik uiszczyć do dnia 14 po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 6.

Nieuiszczona w terminie opłata ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych wedle postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31. 7. 1924 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 73 poz. 721).

§ 7.

Zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 11. 8. 23 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 94 poz. 747) odwołanie w sprawie wymiaru opłat wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w par. 14 ustęp 2 i par. 11 ustęp 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24. 4. 1906 r. (zbiór praw pruskich str. 159).

§ 8.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do 345,90 złotych, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw nr. 94 poz. 747).

§ 9.

Niniejszy statut obowiązuje od dnia 1 stycznia 1925 r.

Z dniem tym traci moc obowiązującą statut z dnia 24. 1. 1924 r. dotyczący pobierania opłat od umów o przeniesienie własności nieruchomości.

Puck, dnia 26 listopada 1924 r.

Sejmik Powiatowy
powiatu puckiego:

(—) Lipski, Starosta. (—) Kamski.

(—) Nowak. (—) Błażk.

Statut powyższy podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że pan Wojewoda Pomorski w porozumieniu z p. Dyrektorem Pomorskiej Izby Skarbowej w Grudziądzu zatwierdził go

na mocy art. 120 ust. 3, 36 i 37 ust. 2 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw nr. 94 poz. 747) w łączności z przepisem par. 1 cyfr. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15. 4. 1925 r. (Dz. Ustaw nr. 36 poz. 390).

Puck, dnia 19. 3. 1925 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

Lipski.

74.

Statut

dot. pobierania podatku powiatowego od prawa polowania, wykonywanego na terenie obszarów dworskich powiatu puckiego.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw nr. 94 poz. 747) uchwała Sejmik Powiatowy następujący statut podatkowy

§ 1.

Prawo polowania na terenie obszarów dworskich na mocy prawa własności gruntów, dzierżawy prawa polowania lub innego tytułu prawnego, podlega podatkowi na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego.

§ 2.

Podatek ten wynosi rocznie 10 gr od 1 ha obszaru.

§ 3.

Wymiar podatku skutecznie Wydział Powiatowy i uwiadamia o wymiarze podatku płatników.

§ 4.

Podatek winien być zapłacony w Powiatowe Kasie Komunalnej w Pucku w dwóch ratach i to: I. rata do dnia 1 lutego, a druga rata do dnia 1 sierpnia. Podatek można zapłacić z góry za cały rok w dniu płatności pierwszej raty.

§ 5.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych wedle postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31. 7. 1924 r. (Dz. Ustaw nr. 73 poz. 721).

§ 6.

Zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 94 poz. 747) odwołanie w sprawie wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w par. 14 ustęp 2 i par. 11 ustęp 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24. 4. 1906 r. (zbiór praw pruskich str. 159).

§ 7.

Na żądanie władzy wymiarowej są płatnicy tego podatku zobowiązani dać wyjaśnienia pisemne w terminie wyznaczonym.

§ 8.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do 345,90 złotych, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 94 poz. 747).

§ 9.

Niniejszy statut obowiązuje od dnia 1. stycznia 1925 r. — Z dniem tym traci moc obowiązującą statut z dnia 18. 12. 1923 r. w przedmiocie pobierania podatku powiatowego od prawa polowania, wykonywanego na terenie obszarów dworskich powiatu puckiego.

Puck, dnia 26 listopada 1924 r.

Sejmik Powiatowy powiatu puckiego:

- (—) Lipski, Starosta.
- (—) Kamski.
- (—) Nowak.
- (—) Błażk.

Powyższy statut podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zatwierdziło go na mocy art. 1, 19, 36 i 37 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw nr. 94 poz. 747).

Puck, dnia 12. 3. 1925 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

75.

Statut

o samoistnym podatku komunalnym od psów.

Na zasadzie art. 20 ustęp 1 i z art. 21 ustęp 3 ustawy z dnia 11. 8. 23 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw nr. 94 poz. 747) wprowadza się na rzecz związku komunalnego powiatu puckiego podatek od psów.

Par. 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy należące do mieszkańców gmin wiejskich i obszarów dworskich powiatu puckiego.

Par. 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są właściciele psów.

Par. 3.

Od podatku wolne są:

- a) szczenięta, liczące mniej niż 8 tygodni,
- b) jeden pies łańcuchowy do pilnowania gospodarstwa, trzymany na uwięzi,
- c) psy, będące w posiadaniu władz państwowych lub samorządowych,
- d) psy, należące do przebywających w obrębie gmin wiejskich i obszarów dworskich powiatu puckiego nie dłużej, niż 4 tygodnie,
- e) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie zajmującym się sprzedażą psów,
- f) psy, należących do przedstawicieli państw obcych,
- g) psy, potrzebne do wykonania zawodu.

Par. 4.

Podatek wynosi rocznie:

- a) za każdego pierwszego psa, podlegającego opodatkowaniu 5,— złotych,
- b) za każdego drugiego psa, podlegającego opodatkowaniu 20,— złotych,
- c) za każdego trzeciego psa, podlegającego opodatkowaniu 30,— złotych,
- d) za każdego następnego psa, podlegającego opodatkowaniu 30,— złotych.

Par. 5.

Podatek płatny jest jednorazowo za cały rok.

Par. 6.

Wymiar podatku uskutecznia Wydział Powiatowy na podstawie danych, o liczbie psów, podlegających opodatkowaniu, którą właściciele zwierząt obowiązani są zakomunikować Wydziałowi Powiatowemu w sposób wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

Par. 7.

Celem kontroli podatku może Wydział Powiatowy żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób, posiadających psy, podlegających opodatkowaniu.

Par. 8.

Wydziałowi Powiatowemu przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, wzgl. zupełnego zwolnienia przedmiotów od podatków.

Par. 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w lokalu Wydziału Powiatowego listy płatników z wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych.

Par. 10.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych wedle postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31. 7. 1906 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 73 poz. 721.)

Par. 11.

Zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 94 poz. 747) odwołania w sprawie wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym par. 14 ustęp 2 i par. 11 ustęp 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24. 4. 1906 r. (zbiór praw pruskich str. 159.)

Par. 12.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do 345,90 złotych, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw R. P. nr. 94. poz. 747).

Par. 13.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy.

Par. 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę właściwą i ogłoszeniu przez Wydział Powiatowy w sposób przyjęty.

Statut dotyczący pobierania podatku od psów z dnia 15. 7. 1923 r. znosi się.

Puck, dnia 26. listopada 1924 r.

Sejmik Powiatowy powiatu puckiego

- (—) Kamski.
- (—) Nowak.
- (—) Błażk.
- (—) Lipski, Starosta

Statut powyższy podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że pan Wojewoda Pomorski w porozumieniu z p. Dyrektorem Izby Skarbowej w Grudziądzu zatwierdził go na mocy art.

1, 20 ust 3, 36 i 37 ust. 2 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ustaw nr. 94 poz. 747) w łączności z przepisem par. 1 cyfr. 9 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15. 4. 1924 r. (Dz. Ustaw nr. 36 poz. 390.)

Puck, dnia 19. 3. 1925 r.
Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski

76.

Obwieszczenie

Wójtostwa obwodu dębogórskiego.

Unieważniam niniejszem zaginiony wykaz osobisty nr. 1078, wystawiony dla Juljanny Puschmann z Dębogórza, urodz. dnia 5. maja 1862 r.

W razie znalezienia wykazu tego należy go oddać w biurze tutejszego wójtostwa.

Mechelinki, dnia 14. marca 1925 r.

Gruenwald, wójt.

77.

Obwieszczenie

w sprawie uzupełnienia obwieszczenia w Orędowniku nr. 5 poz. 31 w przedmiocie przedkładania reklamacyj dotycz. odroczenia od służby wojskowej.

W uzupełnieniu obwieszczenia ogłoszonego w Orędowniku Urzędowym powiatu puckiego z dnia 31 stycznia 1925 r. nr. 5. poz. 31. podaje do ogólnej wiadomości, że zażalenia na decyzję władzy administracyjnej w sprawach odroczenia od służby wojskowej należy w terminie 14 dniowym od dnia doręczenia orzeczenia przedkładać na ręce władzy administracyjnej I. instancji, która orzeczenie to wydała.

Puck, dnia 19. 3. 1925 r.

Starosta: Lipski.

OGŁOSZENIA.

Komunikat.

Z inicjatywy niedawno powstałego Związku Przeciwgruźliczego odbędzie się dnia 16 i 17 maja r. b. w Krakowie I-szy Zjazd Przeciwgruźliczy. Bezpośrednio po nim dnia 18 i 19 maja również w Krakowie będzie miał miejsce IV Zjazd lekarzy i działaczy sanitarnych miejskich.

Obydwa Zjazdy mają na celu omówienia spraw dotyczących zagadnień zdrowia publicznego i wskazania środków walki z chorobami społecznymi, zwłaszcza z gruźlicą, szerzącą się w sposób zastraszający.

Komitet organizacyjny obu Zjazdów zaprasza do udziału w nich świat lekarski i ogół czynników rządowych, samorządowych i społecznych, którzy pojmują całą doniosłość poprawy stosunków zdrowotnych kraju. W obu Zjazdach przewidziany jest udział przedstawicieli zagranicznych Tow. przeciwgruźliczych.

Za Zjeździe Przeciwgruźliczym będą wygłoszone następujące referaty:

1. Klasyfikacja gruźlicy.
2. Leczenie gruźlicy swoiste i chirurgiczne:
 - a) leczenie swoiste i sztuczną odmą pierśsiową;
 - b) leczenie klimatyczno-sanatoryjne;
 - c) leczenie chirurgiczne.
3. Zasady społecznej walki z gruźlicą w Polsce.
4. Znaczenie społeczne przychodni w walce z gruźlicą.

Na zjeździe sanitarnym będą omawiane następujące tematy:

1. Krótki zarys przebiegu ważniejszych spraw na ubiegłych zjazdach.
2. Organizacja pomocy lekarskiej i organizacja służby zdrowia dzielnicy małopolskiej.
3. Sprawa organizacji sanitarnych w oświetleniu budżetów w r. 1924.
4. Opieka nad matką i dzieckiem i walka ze śmiertelnością niemowląt i dzieci z uwzględnieniem potrzeb higieny szkolnej.

Podczas Zjazdów będzie urządzona wystawa higieniczna.

Wszelkich wyjaśnień udziela Sekretariat Komitetu Organizacyjnego Zjazdów (Kraków, magistrat, miejski urząd zdrowia).

Komitet Organizacyjny Zjazdu.

Konkurs na pracę naukową.

Z inicjatywy Fundacji rodzinnej im Andrzeja Żółtowskiego, Popówko, dla uczczenia pamięci p. Edmunda Stanisława Żółtowskiego, pragnąc przyczynić się do pogłębienia i rozszerzenia znajomości ziem zachodniej Polski, oraz zachęcić do pracy na tem polu, Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk ogłasza niniejszem konkurs na monografię dowolnie wybranej wsi, leżącej na terytorjum b. zaboru pruskiego. Warunki są następujące:

1. Praca winna dać obraz danej wsi pod względem topograficznym historycznym i etnograficznym, w formie naukowej, a równocześnie dostępnej także dla szerszego koła czytelników. Sekretariat Towarzystwa w razie potrzeby prześle autorom szczegółowsze wskazówki. Rozmiary pracy dowolne. Pożądane są ilustracje (fotografie itp.) ewentualnie także mapy i plany.

2. Rękopisy przepisane na maszynie, winny być nadesłane do Sekretariatu najpóźniej do 31 grudnia 1925 r. Rękopis nie może być podpisany nazwiskiem autora, ale dowolnie obranem godłem. Do rękopisu należy dołączyć nazwisko i adres autora w zamkniętej kopercie, na której ma być napisane to same godło, co na rękopisie.

3. Sąd konkursowy stanowić będzie Komisja złożona z członków Towarzystwa, wyznaczonych przez Zarząd, oraz z jednego z członków Fundacji. Najlepsze z prac otrzyma nagrodę 600 złotych, ofiarowaną przez Fundację. Przyznanie nagrody nastąpi na Walnem Zebraniu Towarzystwa z początkiem roku 1926. Praca nagrodzona pozostaje własnością autora, a tylko Towarzystwo i Fundacja zastrzegają sobie pierwszeństwo do wydrukowania jej w swoim zarządzie na zwykłych warunkach wydawnictw Towarzystwa.